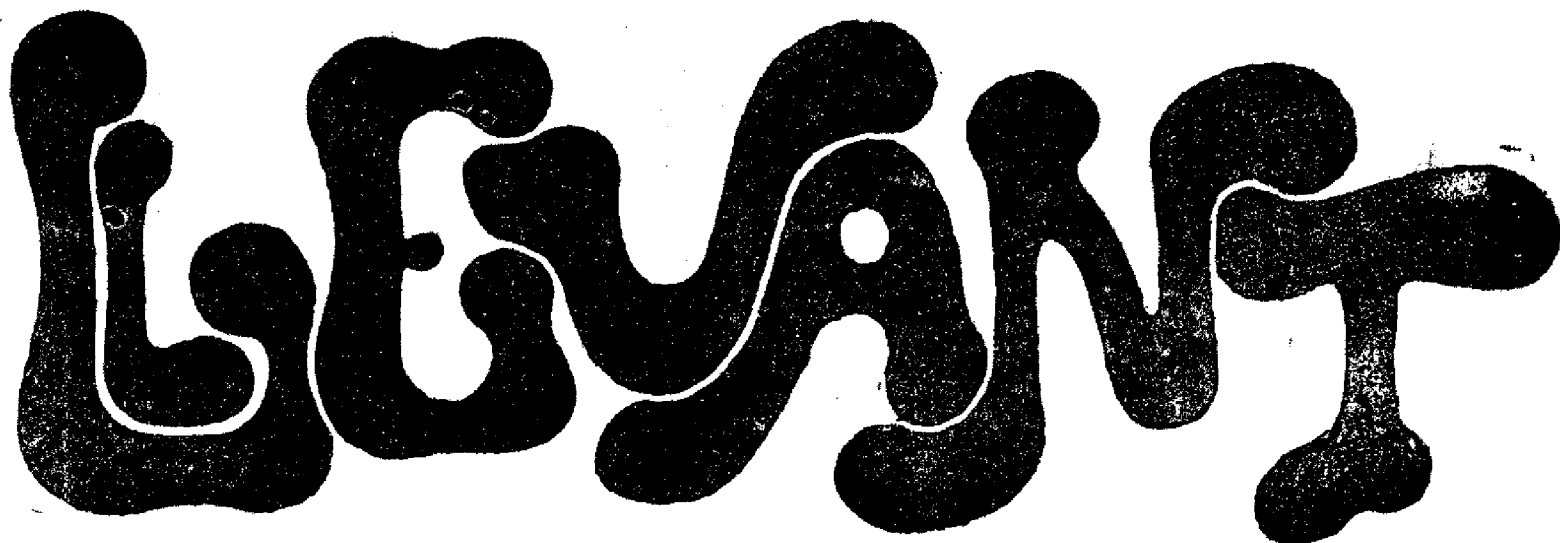

PREUS

Espanya un trimestre . . . 1'50 ps
ra. id. 2'50 *
Surt els dies 10-20 i 30 de cada mes.

Número solt: 15 cts

Redacció i administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Mallorca)

DESENARI CATOLIC MALLORQUI

El fogueró de matances

II

L'encenem a dues o tres hores de nit, quant ja feya fosca negra. ¿I qui us diria l'intima frissança de veure'l cremar, de veure-li neixer i creixer sa roja cabellera desfeta, tota caragolada i per l'oratjol afalagada? Al capvespre, quant ja teniem els romaguers a la vila encara hi havia una brassa de sol; doncs llavors, si haguéssim pogut, ho hauriem fet ben al revés de Josué qui per ferne un acop dels inímic, va aturà el sol amb l'imperi de sa paraula. Nosaltres, perque més prest fos hora de comensar el fogueró l'hauriem empès amb totes les nostres forces i l'hauriem atropellat per tal que s'amagàs darrera les montanyes alsades de puntes fins a tocar el cel amb son dit de pedra. Teniem foc dins les sabates, com en deim gràficament a Mallorca dels qui frissen, i els nostres nirvis eren en tensió com les cordes d'una arpa.

El riu del temps, qui a tots ens bregola, corre impetuosament com un cavall desbocat i a nosaltres com que ens semblàs que sa corrent s'era empesida i gairebé adormida. Què eren de llargues aquell parell d'hores que faltaven per arribar an el fogueró! Passaven lentes com a persones coixes que no arriben mai!

Sempre em acordará la pregunta inesperada i graciosa d'un minyó qui sa fonia d'impaciència i de frissor. Casi no feia ombra de petit, emperó era més viu que una centella i més aixirrit que un pom de

flors. Se mirá el sol, degué trobar que anava molt sorrer i com si comptàs i, no sabent com era, preguntá an els més grans amb sa llengua deliciosament travada:

— Com és que es sol fa tan poca via, i ara, as capvespre, li vé en devallada?

— Fòi, com és? Perque s'es cançat de pujar tanta costa tot lo dematí...? Sabs quin camí més dret!

Els menuts quant ho senti ren badaren uns ulls com a salers i no ho acabaren de creure. El mateix d'abans tímidament s'atreví a demanar si era de ver que el sol se cançava...

I nosaltres rebutant el clau:

— Idó! Veyám si tu n'has vist cap mai qui *corríga* tot lo dia sense cançar sel..

Alló era més clar que l'aigua clara: *qui corr se cansa*; i els petits duptes d'aquells minyons se fongueren com una glopada de fum dins la transparència de l'aire, com un torró de sal dins un gibrell. I llavors, nosaltres mateixos que les havien enganats, miravem amb un desdeny olímpic la senzillesa i l'ignocència d'aquells infants que encara no sabien que la paraula sovint serveix per amagar el pensament i en reiem més..

— Les ferien creure que la Mare de Déu ha nom Bet!

— Beneis que sou!..

I un, casi fadrí, deia cantant a mitja veu i amb la boca plena de rialles:

L'al-lota'm vol da entenent

*que els bancs de l'església ballen
i les muntanyes devallen
a beure aigua an el torrent*

A la fi arribava l'hora esperada amb una ànsia tan viva, l'hora culminant de la festa on convergien els nostres afany, l'hora dels fogueró. Jo no us sabria ponderar la nostra alegria que esclatava i vessava sense represa en alsarse, espiant, i desplegar-se triomfal com una gran bandera de purpura, la vermellor del foc qui arribava ondulant fins a les teulades. Alló era una immensa flor encarnada que el vent feia creixer i esbadellar trágicament una llengua vibrant, ampla i faresta qui deya a tot el poble el goig de la minyonia, un holocauste fet en l'altar de la pàtria per honrar llurs tradicions quant encara no sabim ed'estimarles. Les cares s'enriallaven i resplandien de goig vivíssim i els crits i mans belletes feien retronar mitja vila.

Els matancers grans, llests de feines, sortien a la carrera i s'ho miraven bo i devallant-se les mànagues de la cami a. Quin gust de sentir aquell devassall de rialles argentines, de veure aquell estol de nins, bellugadissos com l'argent viu qui extenien cap a la foguera ses mans gelades, mentres que alguns, més agosarats, saltaven per mig del fogaró!

— Mira que passa es temps. deia un; i ses paraules tenien com a certa amargor de fel i regust de llàgrimes.

— Som noltros qui passam, responien, filosóficament i casi a chor, els demès. Heu de pensar i creure gentils lecors, que

una de les coses que prescrivia el ceremonial del fogueró i nosaltres servavem inviolablement, era que en estar encès havíem de passar d'un bot, per mig de flamarades. I aixó un pic i un altre pic. Aquesta barbara costum selvatge heroica sempre ens duya qualche disgust. A voltes s'esdevenia que en comptes de saltar a l'altra banda de foc el peu ens fallava reliscavem i queiem asseguts demunt de la calivera, i si una d'aquelles roses vermelles com qui no fa, s'aficava dins la sabata, llavors sí que venien els plors i crits desesperats. Perque heu de saber que, amb la pressa que duiem de treurer-nos la sabata, s'embullava la boga dels cordons de tal manera que pareixia el nus gordià i a tota ultransa volia un cap de trixet.

Oi mes; com que preniem força d'un tros lluny per saltar també hi havia qualche topada tremenda amb els minyons descaudats i bocabadats de la part contraria que no ens veien venir a causa de la cortina voleiant de les flamarades. Mes, jo us he de confessar, per confusió meua, que mai de la vida vaig arriscarme ni me ginyaren a botar per mig del fogueró. Mai tenguí la serenitat que calia per aguantar aquella especie d'ordàlia o prova del foc d'on ne sortien auriolats de glória fonedissa els intrépits saltadors, els quals amb aquest baptisme, que a vegades, imprimia carácter, entraven de ple dins el gremi dels valents de mena.

Els meus companys volien que botàs a totes passades,

— No ets homo si no botes!

Epifania dels humils

—I no t'en dones vergonya tan gran?

—Ala ¿Quo no seràs com ets altres, t'ú?

Jo m'empagafa molt de no ésser-ho com els altres, però la voluntat me flaquetjava i tot lo qu'em deien era mallar en ferro fret i assotar el vent.

El foc s'abolia mica a mica, i el fogueró s'acabava. Li servia de complement el passeig que feiem per la vila amb els reïnots encesos. Turmentats i ablamats pel foc ploraven copiosament i ses llàgrimes queien flametjant sobre la terra. Els massots o massotes deixen anar una fumassa tan negra, tan espessa, i tan agra, que atura l'alé.

Després de tot, tornavem a la casa de les matances—a de fora hi queia un serení que s'aficava dins la carn i al punt la són envaia dolçment els infants petits.

Mentrestant nosaltres ens escalfavem vora la caldera qui bullia sorollosament fent companyia a l'avi. Ell guardava els camaïots i a cada instant los treia amb la llosa per mirar si s'havien fet cap trauc, i ens contava rondalles de gegants, de fades i llumenerets blaus. Les dones feinetjaven dins l'ample cuina famosa, aparellant el sopar. La casa s'omplia de la bona olor de les viandes. Més tard, tots els matancers, bo i trencant amelles, triant arròs i posant taula, passavem el Sant Rosari amb bona pau i companyia. Mes gerourieu que llavors ens venia una són. Però els nostres pares eren inexorables, i per lluitar amb aquest inimic tan dolç i tan suau ens feien aixecar drets i a vegades ens feien anar de cap a cap d'aiguavés amb un parpal demunt l'espalda. (Es històric)

I durant la nit arrufats i arruïats sota la tebior del llençol blanc quant la mollor de la són lliga blauament els membres cansats («sopor fessos complectitur artus») encare somniavem el fogueró qui com una bandera vermella arribava ondulant fins a les teulades.

FELIX

El disabte de Reys, Mestre Andréu se transportava de goig.

Quan m'ho contaven, jo sentia olor de les *Fioretti* de Sant Francesc; me semblava repassar els fils de les nostres antigues cròniques conventuals, hont hi ha escrit en quai manera maravellosa un mercader donari «Misteri» de Betlém qu'era una beatat, al Convent de Santa Maria dels Angels, que s'anomena després Convent de Jesús.

Mestre Andréu feya de Guardia llec del Convent de la via riolera d'Artà.

Des que trogueren els frates Observants fins que hi anaren els Terciats Regulars, ningú com mestre Andréu atia la llantia Franciscana. No era un exclaurat supervivent, però era la encarnació del esperit franciscà que els governs progressistes no pogueren esvalir dels pobles.

Un dia jo vaig cantar del V. P. Serra, Observant, nadiu d'Inca:

Els vells monestirs guardia
d'almoines la vostra mà.
Qua que vila us empenyia
que hi anasseu a fundar.
Tot lo món se conexia
qui per fra, qui per germà.

Una d'aquestes viles fou Artà. La pietat franciscana hi atreia tan forta, que sortí dels claustrers com rosers y gesamins que tomben sos perfums per sobre les tapies del hort conventual.

Com aquella octogenària verge arlaenca Margalida Espigues, qui, ébria d'amor d'Eucristia y de sabiduria de Deu, merescut títol de *Doctora ascètica* conferit pels qui li feien de Mestres, el B. Rímon Lull i S. Bonaventura y V. Dans Scot, segons qu'es recountat en la crònica graciosament, Mestre Andréu brillava dins el poble de bon exemplar i de bon.

Qui per fra, qui per germà,
tot lo món es franciscà.

L'antic convent descarnat se restaurava y embria. Mestre Andréu, d'almoines cercades acuradament, féu banzalades i domassos, una custòdia y un orga, i una campana que sols Deu sap com la feia repicar.

Però més que tot la pietat reflia la pels claustrers antics. Ensenyava la doctrina als infants i als casadors. Als homes reunits feia's sermons del P. Claret que la paciència d'un Blanes li ensenyà de cor, per no sebre de lletgir.

Però el disabte de Reys...

El misteri de Betlém es una glorificació de la nostra humanitat. La paraula de Sant Pau, treu nolosca d'emoció, arriba fins a les fibres més delicades: *S'es aparegué la mateixa Benignitat y Humanitat del nostre Salvador Deu*. Y la de sant Joan es blava i pura com la carn d'un infant: *El Verb se va fer carn*. I ningú com Sant Francesc i's seus ha manifestat més tendrament el record d'aquest misteri.

A Greccio se ebraren Sant Francesc i's seus un any la festa de Nadal solennement i fastuosa, damunt les palles d'una cova montanyenca. Tot era una flor de llums que's frates i's vilatans alçaven fervorosos a la nit carregada d'estels. Francesc, absor-

dit: *Dexau-me, fills, dexau-me som el boixet del Nin de Betlém*. A mitja nit cantaren els ofeïcs damunt la menjadora que feia d'altar i Francesc, revestit de diaca, capla l'Evangeli... Oh inefable goig! Molt's varen veure com un infant tremolós, deixant les palles toves, s'abriga en braços de Francesc fent-li carícies...

De devocions franciscans han escampat l'edifici de Betlém per tot lo món, amb naves claretals...

El Betlém del convent s'obria de bell nou. Mestre Andréu es potsava aquelles imatges revingudes de sants i de peïors i d'avelles beladores; refeta la «gloria» glosca; penjava un cel de neules volanderes a l'aura subtil de l'escanzen. Els cels rodaven llet i mel i les encleixes treien miraculosament barberella nova. Brots de taronger fruitat d'or... i si floria a temps, qualque brot de flor mesiànica d'amader...

Durant les festes nadalénques era l'encanteri de la gent senzilla qui té'l cor que bota com un villanet.

Però venien els Reys... i davant el portal de Betlém «Casa de pa», davant aquell a regió d'Efrata, ubèrrima amb la fertilitat del mateix Deu, s'omplia l'altir de pans de blat pagesos per l'oferta del endemà. D'aquells pans fets grossos, tots n'haurien un bocí benal i bo per un reial. Els pastors, qui, fra dies eren entrats al tabernacle del Senyor i havien beades les seues peljades, se retiraren un poc darrera la gloria dels Magos nou-vençuts... El Minyonet ja seia en cadira...

Era l'hora de l'Epifania... de la manifestació resplendent a tot lo món... *Surge, illumina te, Jerusalem*,— va predir el Profeta. Alçat amb nova resplendor oh Jerusalem... damunt la natxera'l Senyor... i caminàran a les gent pujades per la claror i's reis pel resplendor de ton naixement... i tu l'enriquiràs i toncor s'axamplarà de marevella quant les gentades de mar i les fortarces de les nacions conv i's vindran a tu. Inundació de cel i te'ci-brira i dromedaris de Maan i Efa. Tots els de Sabà vendran i t'aduanor i encens anunciant les lloances del Senyor...

Però esperau un poc...

Pujava Mestre Andréu al companar. Guaitava als quatre vents del món que volia despertar a l'expectació dels sges. Amb mà tremolosa al batall, comença de repicar. Mai el bronzo ha tingut un só més viu, ni més evocador, ni més humà... *Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia*. Era l'efusió de tot el seu cor...

I aquella veu rebotava de teulada en teulada, i regollant al murs de Sant Salvador, removia les tanques i's comellars, i desvellava tots els minyons del poble.

—Els Reis ja venen. Els Reis ja venen...

I la plaça del convent ballia d'infants ciutadans.

I Mestre Andréu repica que repica tira que tira grapades misterioses de confits desdels finestrals. Els Reis ja venen... els Reis ja són aquí...

Mestre Andréu baixava commogut dins l'Església; encenia d'un a un, amb la llagrimeja als ulls—*Surge, illumina te Jerusalem*— tots els ciris de Betlém—*hilaris inveniunt*—

Repassava d'una ulada definitiva to-

tes les coses, nètes i o'oroses de lu i de pa fresc votiu... El Minyonet sonreia ja en cadira

Els Reis duïen l'expressió del «goig» minens sobremanera...

Maria guardava totes aquelles delicadeses dins son cor...

En el portal s'atropellaven contents tots els atlots de la vila.

Les portes a la fi s'obrien...

Y Mestre Andréu, il·luminat, transportat, davant una assemblea silenciosa i meravellada, explicava'l Misteri... *S'es aparegué, fillets meus, la mateixa Benignitat i Humanitat del nostre Salvador Deu*...

ANMREU CALMARI

Visita del Inspector de Primera ensenansa

Dimars i dimecres de la setmana passada fou entre nosaltres l'Inspector en cap de 1ª ensenansa de Balears D. Juan Capó. Efectuà la visita ordinària a les escoles nacionals com també visità la Escola Parroquial de Sta. Catalina i la que dirigeixen els Rts PP. Franciscans.

A les onze del dimecres reuní la Junta local de primera ensenansa a la qual demanà els motius de haver-se abandonat el projecte de construcció del nou edifici escolar que en altre ocasió acordà en els solars de «Can Marín» de davant l'Estació del tren i recomanà que se formi immediatament un Patronat que tenga per únic fi la construcció del nou edifici i se comenci aquest tot seguit en el punt citat.

Al mateix temps proposà, i així s'acordà amb l'assentiment del Sr. Rector mentre tant se rebé l'autorització dels Hn Sr. Bisbe, l'agregació de l'Escola de Pàrvuls Parroquial que hi ha a Sta. Catalina a les escoles nacionals, com també que el Sr. Batle i vocals regidors proposin a l'Ajuntament la consignació en el nou presupost de la cantitat necessària per subvencionar a un ajudant de dites escoles.

Donades les facilitats, que segons el pla que el Sr. Inspector exposà tenen les Junes del Patronat, heu ha que far so s els zeusi ls tràmits de constitució del mateix i subvencionar-lo amb les cantitats consignades an el presupost. Com per altre part l'Ajuntament té els solars indieats pel Sr. Inspector de la seua propietat, es questió de voler i dins un mes poden estar comensades les escoles. Voldrà l'Ajuntament? Serà aquesta vegada que partirem de bon deveres pel camí de la cultura que tant necessita el pob'e?

Per altre part la subvenció o pensió donada a un ajudant i l'agregació de l'Escola parroquial a les nacionals pot donar per resultat que tenguem de fet, immediatament, amb molt poc cost, una escola graduada de quatre graus, que podria donar molt de profit. Aix el poble voria resolt ben aviat i amb molta economia un problema que semblava que havia de ser molt carregat pel municipi.

Que hu rescapati l'Ajuntament i es casi segur que se decidirà a pendre pel camí que'l Sr. Inspector i proposa.

ELS INSPECTORS DE MATRICULES

Durant alguns dies han estat aquí els Inspectors de matricules lo qual ha tengut en alarma als comerciants i industrials. Perquè com la llei no preveu els mals de cas especialissims en que se troben els habitants dels pobles petits si els qui l'han d'aplicar son rígids i inflexibles si no condescendeixen en varis futeses tots els comerciants poden tancar sos establiments i els industrials retirar ses màquines. En els pobles totes les botigues toquen un poc de tot i si per cada classe de coses les han de fer pendre una matrícula han de deixar aquells articles perquè no poden pagar-la, i per limitar-se a una sola cosa, s'esser tant pobra la veu en algunes, que no val la pena d'entretenir-se amb elles i van més tancar-lo qual causa un perjudici al poble que se veu privat de trobar dins la localitat articles que necessita i pels quals ha d'acudir a població major.

Segons notícies heu ha comerciants que han rebut fortet, això es, les han obligats a pendre matricules altes impagables i se diu que n'hi ha qu'están determinats a tancar.

De Son Servera

Diumenge dia 21 de Mars se farán grans carreres al velodrom de Palma. Aquí a Son Servera hi ha gran entusiasme per assistir a veure corre Ellegart sis vegades campió del món. En Rover campió d'Espanya. Hedsperth "Lpinter, negre, i Jacquat, celebrat corredor Francés. Son molts que hi aniran.

CULTURA SERVERENSE

Dia 25 d'aquest mes aqueixa societat farà una excursió a callarratjada. Uns aniran per terra en automòvils altres amb barques a motor per la mar. Per aquesta idea felicitem a son president organitzador, el medge D. Miquel Servera.

Dia 16 s'entregaren els mossos d'enguany i dia 19 se farà el sorteig del qui han d'anar al Africa.

REGISTRE

MORTS.

Dia 11 febrer

Rosa Juan Pascual (a) Cabrera 80 anys Paràlisis intestinal.

Dia 18 Maria Amorós Llaneras (a) Des Recó edat de 11 anys Malaltia de cor

Dia 10 Naixements Massià Ginnard Espinosa fill de Massià Corona i Antonina Gallinca.

Cap matrimoni.

RELLIGIOSES

CONVENT

Demà tindrà lloc la Comunió general dels Tarcis.

El dia del Ramseferà la rifa

dias el claustre, però per ésser diada tan solemne se penllonguen per més envant els actes literaris qu'havien de celebrar-se.

PARROQUIA

Demà heu haurà la comunió general per les Mares Cristianes

Dilluns se començarán els Exercicis pels nins i nines de 1ª Comunió que se ferán cada dia a les vuit i mitja del matí.

Dimecres quí ve se celebrará la solemne festa de la primera Comunió dels nins i nines de la vila.

DE LA NOSTRA

VIATICADA

Fa uns quants dies que se troba malalta de gravetat, d'una pulmonia, Dª Francisca Tous mare del nostre amic D. Jaume Sancho (a) Casí apotecari, la qual haguente, agravada aquesta nit ha rebuts els Sants Sagraments. Sen estat es molt delicat Deu li ajudi.

MORTA

El dissapte de Sant Josep, darrera los oncs i mitja del matí va morir la nina-ta Maria Amorós Llaneras de deu anys d'edat fia de l'anon Mateu des Recó i Na Catalina Cuatreuys. Era una nina angelical molt bona, estota ednada en la piedad i temor de Deu i molt aplicada al estudi essent un model de nines. Fa una temporada la se pot á malalta; molt contenta demaná i rebé aquesta setmana el Sants Sagraments i parlava de la mort com una santeta. De segur es el cel. Ha morta de malaltia de cor.

Acompanyam a sos pares en son sentiment i al cel la vegem.

MALALTS

An al barri del coll de N-brines i voltants heu ha lagot aquesta setmana com una epidemia; moltissims de famílies jeuen tots els dies de la casa i han hagut de cercar qui los anés darrera. Segons se diu vé d'haver menjat formatge que no era bo.

Tots els qui jeuen n'havien comprat i menjat. N'hi ha qui hohan passet malament jeuent sis dies o mes. Se diu que n'hi ha una cinquantena d'afectats.

No s'ha mort ningú, però convé que's qui fan formatge

s'hi esmitin un poc, que el perills son grossos.

METEOROLOGIA

Pocs anys com enguany nos trobam amb una tant llarga temporada durant l'ivern sense ploure ni poc ni gens. Se pot dir que fa mesos que no plou i tothom està reigirat perquè els sembrats experimenten tal set que molts, malament ploqui ja no s'aprofitaran de la pluja. Endemés els dies que fa son secs de sol primaveia impropia del temps d'are. De fet tampoc no'n fa, sinó més bé calor. Les carreteres tenen tanta pols com en el mes de maig. Deu fassa que en la crònica próxima hujem pogut anunciar la rebuda de una bona pluja.

MALALTS

Segueix en estat de gravetat i sembla que será de durada Dª Catalina Tous (a) Tomassa de la qual parlarem ja en la crònica darrera.

MORTA

Dia 14 aprop de les dues del decapvespre morí de cop sa madona Rosa Juan (a) Cabrera veyá del carrer del Figueral, la qual feia alguns dies que no se trobava gaire be pero no se preveia la rapidesa de sa mort. L'Extrema unció casi no hi fou a temps. Morí a l'edat de 80 anys Deu la teugi a la Gloria i rebí sa familia especialment son espós, l'amo'n Lluçia Rebassó i ses filles el nostre més sentit condol.

DESGRACIA

Diumenge passat, horabaixa, l'amo'n Francesc Torres (a) de Son Coll picava un trespol nou en un pis d'una casa seua del carer de Son Ros i tengué la desgràcia de que se rompés un mitjà des sòtil passant per uy i caigué ell abaix. Queda amb tot es cos copetjat i ha sufrít molts de dolors. Dilluns fou visitat. Deu vulla que prest se trobi bo de tot, si con-vé.

INCORPORACIO

Dilluns passat s'incorporaren a ses respectives sones militars els mossos del 1925 que compleixen als 21 anys dins el segon semestre d'enguany.

SORTEIG.

Air foren sorteats els mossos qu'han d'anar a fer el servici a Africa. Els qui els ha tocat anar-hi no's que tenguen un gran disgust, pero, els sab greu, més per ses respectives families que per ells. Son els sigüents: En Climent Garau, impresor del nostre taller y en Rafel Ginart (a) Pansecola y además en Bernat Amorós (a) Crenea. En Tófol Gili (a) Pen. En Tomen (a) Bidigua, En Francesc Sebater (a) y En Jaume Llabres (a) Cama. Tots están ben animats porque s'en van plegats. Que puguin tornar amb salut.

PIROTECNIA ESPINOSA

Nuevos programas para RAMILLETES DE FUEGOS ARTIFICIALES propios para fiestas particulares, de barrio, jardines ec. etc.

Novedad en FUEGOS ELÉCTRICOS de gran esplendor y avias de fuego plateado y dorado.

FUEGOS JAPONESES—COMETES REALES con cabellera

Cohetes de honor—Cohetes eléctricos—Cohetes escondidos
cohetes reales con lluvia dorada y plateada.

Dirección: Art. Taulera 16

La Radiotelefonía

Está avui tant de moda la radiotelefonía que casi totes les persone que disposen de temps de diners i de gust tenen montat el seu aparell pel qual están en constant comunicació amb tot el món.

Altres qui no s'han pogut gastar un milenar de ptes per posar-ne un tenen moltes ganes de poseir-lo. Per aquests s'han publicades nes obres molt senzilles que les ensenyen de construir-se el seu aparell amb molts pocs diners i pels qui ja'l tenen, altres obres que les donen a conèixer perfectament el seu mecanisme i les il·lustra per ca d'averies o innovacions.

Per uns i altres creim que será de gran profit sobre qu'existeixen les sigüents obres que les poden il·lustrar en aquesta matèria:

Los Fundamentos Físicos de la Radiotécnica

per el Dr. D. Guillem Spreen. Preu 6 pts.

Collección de montajes—Per Carlos Treysé. Preu 4 pts.

La Radiotelefonía sie Maestro—Per Carlos Schonbaner—Preu 3 pts.

Manual de montajes y ejercicios prácticos para aficionados per Co at MeisterKans.

Qualsevol d'aquestes obres vos servirà a preu de catàleg la Libreria Escotar i Religiosa d'Artá

Reservat per en
Guillem Bujosa (a) Ganancia

Prest sortirà l'anunci

ICAZADORES!

Si su escopeta tiene lgùn despefecto yo puedo cuida d arreglarsela. Los tabajos son garantizados.

Julian Garau

CUEVAS DE ARTÀ

SERVICIO DE CARRUAJES

IDE

BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Calarratja de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

Hay también coches disponibles para las Cúevas y viajes extraordinarios.

DIRECCIÓN: ANGULO, 1.

Automòvils de lloguer

DELS GERMANS

SARD (A) TERRES

A cada arribada de tren van a l'Estació. Tenen servici combinat amb el Ferrocarril.

Escursions a Ses Coves, Calarratja i demés punts de Mallorca a preus convenguts.

DIRIGIRSE:

Carré d'En Pitxol n.º 8.

Id Son Servera n.º 29 } ARTÀ.

Ensaimades i panets

En lloc se troben millós que a la

PANADERIA **Victoia**

ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans panets, galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMI

Netedat, prontitut i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

Disponible

¿VOLEU ESTAR BEN SERVITS?

EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

te una Agencia entre Artà i Palma i hei va cada dia.

Serveix amb prontitut i seguredat tota classe d'encàrregs.

Direcció a Palma: Harina 38. An es cosat des Centro Farmacèntic.

Artà: Palma n.º 3.

Si volen menjar bo i llegitim

Oli d'oliva

dirigiu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primera i segona classes a preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litros a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

Grandes Almacenes

San José

62

Vda. Ignacio Figuerola

-1-

HOY, COMO NADIE!

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Queos alma cen que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie.

Telefono 207 | Precio fijo

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

ALMACENES MATONS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA Y CABALLERO

ARTICULOS Y NOVEDADES

PARA VESTIR DE TODAS CLASSES

GRANJA BARCINO

PER TOTA CLASSE D'AVIRAM DE RAÇA GUNIS, COLOMS, ALIMENTS ESPECIALS PER POLLS, I PONEADORES, INCUBADORES; ANELLES, PLANS I CONSULTES.

→) GONSELL-MALLORCA

AGENCIA DE ARTÀ A PALMA

I VICEVERSA

DE

ANTONI GILI (A) COMUNA

Y

BME. FLAQUER (A) MANGOL

SERVICI DIARI EN PRONTITUT I ECONOMIA

DE PREUS

ENCARREGS A DOMICILI

Palma -- Banch de S'oli, 24
DIRECCIO Artà--Can Mangol, Angulo
-- Can Comuna--Pontarró

CAFÉ SENSE MESTRANSA

de varies classes i preus

SEN TORRA CADA DIA

Venta en la botiga de comestibles d'en

JAUME CABRER

ANTONI BLANES